

یادداشت

اعتراض های مردمی کارگران، معلمان و بازنشستگان سیل بنیان کن جمهوری اسلامی ایران است

تورج ابوذرخانی

همان طور که شاهد هستیم هر روز و هر ساعت که می گذرد، حفظ وضعیت موجود برای حاکمان زر و زور و تزویر در جمهوری اسلامی ایران محدودتر از قبل می شود.

روزی نیست که با اعتراض های مردمی در اقصی نقاط ایران شروع نشود.

اعتصاب های کارگری، تجمع معلمان، تظاهرات بازنشستگان با وجود سرکوب سیستماتیک معترضان توسط نیروهای امنیتی و یگان های نظامی نه تنها باعث شده مردم قدمی به عقب برندارند، بلکه بعد از هر سرکوب و دستگیری فعالان مدنی، صنفی و یا سیاسی... اعتراض های مردمی بیشتر شده و رویه معترضان به وضع موجود شکل رادیکال تری به خود گرفته است.

صدای اعتراض های مدنی علیه رژیم جمهوری اسلامی ایران دیر زمانی است که از مرز های ایران فرا تر رفته و مورد پشتیبانی نهادهای کارگری در جهان قرار گرفته و در جدید ترین تجمع در این مورد که از سوی جمعی از سندیکا های کارگری فرانسه و حمایت دو سندیکای کشور سوئیس در شهر ژنو امروز برگزار شد، با انعکاس فریاد آزادی فعالان کارگری، معلمان و بازنشستگان ایران در رسانه های بین المللی، از مسئولان سازمان جهانی کار درخواست شد که از جمهوری اسلامی ایران مطالبه شود که به مقابله نامه های بین المللی که دولت های وقت حاکم بر ایران آن را امضا کرده اند متعهد بماند و رهبران، فعالان صنفی و مدنی ایران و دو سندیکالیست فرانسوی را هر چه زودتر آزاد کنند.

از سویی دیگر، در زندان های جمهوری اسلامی مقاومت زندانیان صنفی و سیاسی همچنان ادامه دارد، اعتصاب غذای صالح نیک بخت، مقاومت رضا شهابی، سعید مدنی، آئینشا اسداللهی، رسول بدایقی، محمد

حبیبی و ... در مقابل سناریو سازی های نخ نمای بازجویان امنیتی، سطح کیفیتی مبارزه و مقاومت رهبران جنبش های صنفی و مدنی را در ایران به خوبی آشکار می کند

از سویی دیگر، گسترش و حضور بیشتر مردم در سطح جنبش اعتراضی و تسخیر خیابان ها از سویی معترضان، روز به روز بر تسریع امکان تغییر و تحول در کشورمان افزوده و هر روز که می گذرد، قدرت و ماشین سرکوب رژیم، در برخورد با جنبش رو به اعتلاي مردمی کشورمان ناتوان تر از قبل می شود.

به عبارتی حاکمیت اسلامی ایران، از درون در حال فروپاشی است و سرعت این تحول به حضور حداکثری مردم در مبارزه علیه ساختار فساد و جنایت سیستماتیک حاکمیت اسلامی ارتباط مستقیم دارد.

ناتوانی رژیم امروز تا حدی است که دولت رئیسی با زیر پا گذاشتن مصوبه ی شورای عالی کار که نهادی است بر گرفته از حاکمیت اسلامی، افزایش دریافتی بازنشستگان که ۳۸ درصد به اضافه ی مبلغ ۵۱۵ هزار تومان تعیین شده بود را به پرداخت ۱۰ درصد تقلیل داده است. این اقدام اعتراض بازنشستگان مواجه شده و این روزها شاهد هستیم که دوباره چگونه اعتراض بازنشستگانابعاد وسیع تری به خود گرفته است.

اگر سال گذشته آمار اعتراض های کارگری ۴ هزار مورد برآورد شده بود (با وجود سانسور خبری)، مسلماً امسال این آمار بسیار بیشتر از ارقام اعلام شده خواهد بود. چنین حجمی از اعتراض ها، عملاً گویای این واقعیت است که نظام جمهوری اسلامی ایران دیگر ناتوان از پاسخ گویی به نیازهای مردم و بخصوص کارگران و دیگر مزد و حقوق بگیران است و هر روز که می گذرد فاصله مردم با حکومت بیشتر می شود و مشروعیت نظام حاکم بیش از پیش زیر سوال می رود.

اکنون دو راه در پیش است یا نشستن و نوبت خود را در فلاکت، مرگ و ... انتظار کشیدن تا تاوان بی لیاقتی حاکمان فاسد و جنایتکار را با جان و مال خود بپردازیم، یا علیه نظم موجود با حضور حداکثری در جنبش های مردمی شرکت کنیم، و جمهوری اسلامی را مجبور به عقب نشینی کنیم تا در نهایت تغییرات اساسی در کشورمانامکانپذیر گردد.

مردم کشور ما خواهان برخورداری از آزادی، رفاه و عدالت اجتماعی هستند، برای تحقق کرامت و معیشت انسانی خود مبارزه می کنند، راه پیروزی در این مبارزه تقویت صفوف مبارزات مدنی گروه های مختلف مردم و ایجاد همبستگی در صفوف آنان است.

تردیدی نیست که مبارزه ی امروز ما فردای سرافراز کشورمان را رقم خواهد زد و تنها راه موفقیت، اتحاد و همبستگی در مبارزات مردم علیه سرکوب و بی حقوقی و برای ایجاد جامعه ای است که در آن حقوق و آزادی های مردم به رسمیت شناخته شود.

همراه شو عزیز تنها نمان به درد کین درد مشترک هرگز جدا جدا درمان نمی شود

از مبارزه کارگران و کارکنان دولت و سایر مزد و حقوق بگیران شاغل و بازنشسته برای افزایش دستمزد و حقوق حمایت کنیم!

!متحدانه علیه سیاست فقر و فلاکت آور شوک درمانی و آزاد سازی قیمتها مبارزه کنیم

!نه به حذف سوبسید ها و افزایش قیمت نان و کالاهای اساسی

برنامه های تضمین اشتغال: بررسی تئوریه‌ها و تجربیات عملی بخش هفتم

فاضل کیوب

یک برنامه اشتغال واقعی، همین حالا!

در دوره های رکود ظرفیت برنامه افزایش خواهد یافت تا بتوان کارگران بیشتری را که از بخش خصوصی رانده شده اند، جذب کرد. این ظرفیت، هنگامی که اقتصاد رونق دارد و کارگران مجدداً به استخدام بخش خصوصی درمی آیند، خودبخود کاهش می یابد. بنابراین این مدل به صورت یک برنامه استخدامی ضربه گیر عمل می کند. در این مدل دستمزدها ثابت اند، در حالی که کیفیت کار در آن افت و خیز دارد. کارفرمایان بخش خصوصی می توانند نیروی کار را با دستمزدی بیش از دستمزد ثابت تضمین اشتغال استخدام کنند. همین کیفیت است که به برنامه ویژگی تثبیت قیمت‌ها را می بخشد.

مدلهای معاصر تضمین اشتغال

در اواسط دهه ۶۰ قرن گذشته هیمان پ. مینسکی (Hyman P. Minsky) با مروری بر مدل‌های تضمین اشتغال، این ایده را مجدداً طرح کرد و قریب سه دهه به تشریح و تبلیغ ایده اش همت گماشت. طرفداران بعدی ایده تضمین اشتغال از جمله عبارت بودند از ماتیو فورستاتر (Mathew Forstater)، وندل گوردون (Wendell Gordon)، فیلیپ هاروی (Philip Harvey)، یان کرگل (Jan Kregel)، ریموند مایوسکی (Raymond Majewski)، ویلیام میتچل (William Mitchell)، ادوارد نل (Edward Nell)، دیمتری پاپادیمتریو (Dimitri Papadimitriou)، ویلیام ویکری (William Vickrey) و راندال ورای (Randall Wray).

از اواسط نیمه ۹۰ تا کنون سمینارها، کارگاه ها و مؤسسات تحقیقاتی بسیاری به فعالیت و مادیت بخشیدن به این ایده ادامه داده اند. ایده "دولت به عنوان کارفرمای نهائی" در دوره معاصر با شروع از مؤسسه اقتصادی لوی کالج بارد در نیویورک، و ادامه در مرکز اشتغال کامل و ثبات قیمت‌ها در کانزاس سیتی و سپس در مرکز اشتغال کامل و برابری در نیوکاسل (استرالیا) به یک پیشنهاد سیاست‌گذارانه دقیقتر تبدیل

شده که بر ایده‌های قبلی متکی است و از آنها استخراج شده، و در عین حال به مسائل مربوط به شرایط اقتصادی جاری و همچنین نگرانیهای سیاسی حول آن توجه دارد. برای شروع، عبارت "راه حل نهائی" به دلیل بار منفی آن از عنوان این مدل حذف شد و اکنون عناوینی چون استخدام خدمات عمومی، استخدام سهام بافر (BSE) و تضمین اشتغال (JG) به "استخدام راه حل نهائی" ترجیح داده می‌شوند. اگرچه بخش اعظم کار تحقیق و تدقیق مدل مبتنی ناظر بر اقتصادهای پیشرفته مانند ایالات متحده و استرالیا انجام شده است، اما مدنظر این است که اصل مدل تضمین اشتغال را بتوان با سایر کشورها (مانند آرژانتین و هند) تطبیق داد و آن را مبتنی بر ویژگی‌های نهادهای آنها انتظام داد.

به زعم مینسکی، این مدل می‌تواند "تقاضای بینهایت منعطفی را برای نیروی کار با چنان حداقل دستمزدی ایجاد کند که به انتظارات سرمایه و کسب و کار برای سود بلندمدت و کوتاه مدت بستگی نداشته باشد. از آنجایی که تنها دولت می‌تواند تقاضای کار را به سودآوری کارگران گره نزند، پس این تقاضای بینهایت منعطف برای نیروی کار باید توسط دولت ایجاد شود".

در دو ورژن فوق‌الذکر از تضمین اشتغال (مرکز اشتغال کامل و ثبات قیمتها، و مرکز اشتغال کامل و برابری)، دولت یک امکان واقعی برای اشتغال را برای هر آن کس تضمین می‌کند که آماده است، می‌تواند و می‌خواهد به ازای یک دستمزد ثابت پایه (به اضافه مزایا)، که از نظر اجتماعی تعیین شده، کار کند. از این قرار دولت به نحوی برونزا قیمت نیروی کار را تعیین می‌کند. دولت با چنین سیاستی نوعی لنگر برای قیمتها ایجاد خواهد کرد و به قیمتها در سطح وسیعتری ثبات خواهد بخشید. در دوره‌های رکود ظرفیت برنامه افزایش خواهد یافت تا بتوان کارگران بیشتری را که از بخش خصوصی رانده شده‌اند، جذب کرد. این ظرفیت، هنگامی که اقتصاد رونق دارد و کارگران مجدداً به استخدام بخش خصوصی درمی‌آیند، خودبخود کاهش می‌یابد. بنابراین این مدل به صورت یک برنامه استخدامی ضربه گیر عمل می‌کند. در این مدل دستمزدها ثابت‌اند، در حالی که کیفیت کار در آن افت و خیز دارد. کارفرمایان بخش خصوصی می‌توانند نیروی کار را با دستمزدی بیش از دستمزد ثابت تضمین اشتغال استخدام کنند. همین کیفیت است که به برنامه ویژگی تثبیت قیمتها را می‌بخشد.

علاوه بر این، برنامه تضمین اشتغال استهلاک مهارت‌های ناشی از بیکاری را کاهش می‌دهد. برنامه شامل یک مؤلفه آموزشی نیز می‌شود که برای آماده‌سازی کارگران برای استخدام در بخش خصوصی منظور شده است. به علاوه فرصت‌ها و آزادی انتخاب بیشتری را هم برای کارگران و هم برای کارفرمایان فراهم می‌آورد. شرکت در این برنامه داوطلبانه است، بنابراین یک برنامه "باری به هر جهت" نیست. به علاوه، جانشین مشاغل بخش خصوصی نمی‌شود، زیرا مشاغلی را ارائه می‌دهد که توسط بخش خصوصی عرضه نشده یا اصلاً عرضه نمی‌شوند، از آن جمله‌اند: همراهی با افراد مسن، دستیاران کلاس درس مدارس دولتی، نظارت بر ایمنی، مهندسی تأمین و ترمیم مسکن برای گروه‌های کم‌درآمد، نظارت بر سلامت محیط زیست، دستیاران مهدکودک فرزندان کارگران، اهالی، مورخان فرهنگی، هنرمندان، نوازندگان و دیگرانی که در برنامه تضمین اشتغال شرکت کرده‌اند.

اتحاد، همبستگی، تشکل ضامن پیروزی است!

از مبارزه کارگران و مزد و حقوق بگیران برای ایجاد سندیکا و تشکلهای مستقل کارگری حمایت کنیم!

از مبارزات کارگران و مزد بگیران علیه قراردادهای موقت و پیمانی حمایت کنیم!

بردن شکایت بره نزد سردسته گرگها

صادق

علیرضا محبوب دبیر کل خانه کارگر جمهوری اسلامی در پی اعتراضات گسترده ای که در اعتراض به مصوبه ۱۰ درصدی افزایش دستمزد بازنشستگان و کارگران و کارکنان موسسات دولتی از جمله تظاهرات سه روزه این هفته بازنشستگان در دهها شهر انجام گرفت، در خصوص نقش و دخالت غیر قانونی دولت در تعیین سر راست میزان افزایش دستمزد و حقوق بازنشستگی بازنشستگان بجای شورای عالی کار و محبوب با اشاره به غیر دولتی بودن دخالت دولت در امور تامین اجتماعی واکنش نشان داده است. سازمان تامین اجتماعی به خبرگزاری ایلنا گفت: "معمولا روال این بوده است که دولت موافقت خود را با مصوبه هیئت مدیره سازمان تامین اجتماعی به طور صریح اعلام کند. من وارد ابعاد حقوقی مسئله نمی شوم که آیا دولت حق بررسی و تصویب یا رد تصمیم را داشته یا نداشته است، بلکه انتظار ما از دولت یک برخورد کریمانه با مسئله است. معمولا دولت در این زمینه ورود نمی کرد و اغلب اگر نکته ای داشته از نمایندگان خود در شورای عالی کار و هیئت مدیره سازمان تامین اجتماعی منتقل می کرد و مستقیم از طریق هیئت دولت و مصوبه آن اعلام موضعی انجام نمی داد. ما با مصوبه ای مواجه هستیم که توسط هیئت وزیران تغییر کرده و این اقدام برخلاف روال گذشته بوده است"

در مورد بدعت دولت رئیسی در دور زدن مصوبه شورای عالی کار، البته او حق دارد. منتها این اولین دفعه نیست که دولت قوانین کار و تامین اجتماعی را دور زده و لگد مال می کند. این قانون شکنی ها سالهاست که توسط همه دولت ها انجام شده و علیرضا محبوب و خانه کارگری ها و دیگر تشکلهای حکومتی هیچگاه نسبت به آن واکنش درخور و موثر بروز نداده اند. اکنون نیز اعتراض آنان نه به لگد مال کردن قانون بلکه به تغییر "روال سالهای گذشته است". زیرا خود خانه کارگری ها در قانون شکنی های دولتهای گذشته سهیم بوده اند زیرا بخشی از قدرت دولتی بوده اند. روال این بوده که سهم آنها در نهادهای دولتی ملحوظ شود ولی این روال اکنون مورد تهدید قرار گرفته است. واکنش امروز محبوب و دوستان اش در مقابل دور زدن مصوبه شورای عالی کار تا کنون از شکایت به دیوان عدالت اداری فراتر نرفته است. هر اعتراضی که تا کنون انجام شده و هر جا که دولت قدمی اجبارا به عقب برداشته نتیجه اعتراضات مستقیم و خود انگیخته کارگران و بازنشستگان و تشکلهای مستقل کارگری بوده است. شوراهای اسلامی و خانه کارگری ها تا کنون تلاش کرده اند با توسل به بهانه های مختلف مانع اعتصاب های کارگری شوند و نقش میوه چین اعتصاب ها را نیز به عهده گرفته اند.

همین سه هفته پیش اعتصاب دو روزه‌ای توسط رانندگان و کارگران شرکت واحد انجام شد که در اثر آن مصوبه ۱۰ درصدی دستمزدی دولت را کارگران باطل کردند و بجای اش ۴۰ درصد افزایش دستمزد گرفتند. شورای اسلامی شرکت واحد که هیچ نقشی در اعتصاب نداشت بعد از پیروزی کارگران و رانندگان سعی کرد آن را به خود نسبت بدهد و چنین وانمود کرد که گویا آزادی چند ده کارگر که در حین اعتصاب زندانی شده بودند و افزایش دستمزد کار آنان بوده است. این مورد را فقط برای نمونه ذکر کردم. در پایان اعتصاب های پیاپی کارگران هفت تپه خود محبوب به شوش رفت تا نیجه اعتصاب کارگران و سندیکا و شورای کارگری هفت تپه را با تشکیل شورای اسلامی مصادره کند. صدها نمونه در این خصوص می توان ذکر کرد. تاوان همه اعتراضات را کارگران و رهبران تشکلهای مستقل با اخراج و بیکاری و زندان داده‌اند. افرادی همچون، علی نجاتی، اسماعیل بخشی، ابراهیم مددی، رضا شهابی، داود رضوی، حسن سعیدی، پروین محمدی، جعفر عظیم زاده، اسماعیل گرامی... داده‌اند. تا حالا پای هیچ یک از سرگردگان تشکلهای حکومتی به زندان نرسیده و کسی از آنها اخراج نشده که هیچ بلکه پاداش زیادی هم به آنان داده شده.

حالا هم که کار بیخ پیدا کرده و موقعیت خودشان در شورای عالی کار و دیگر نهادهای دولتی در معرض تهدید قرار گرفته تازه دبیر کل خانه کارگر انجام هر اعتراضی در خصوص اعمال ضد کارگری دولت را را مشروط به کسب "استفتاء از رهبر انقلاب و مراجع کرده و در ۱۸ خرداد به خبرگزاری ایلنا گفت از رهبر انقلاب و مراجع استفتاء می گیریم!"

محبوب برای اعتراض و متوقف کردن اقدامات ضد قانونی دولت مورد عنایت ولی فقیه خودش هم به رهبری که خود بزرگترین قانون شکن است رجوع می کند. تامین اجتماعی اگر بواسطه دولتی نبودن اش دولت حق دخالت در امورات آن را ندارد، به کدام دلیل به "رهبر و مراجع" ربط دارد که محبوب می خواهد سرنوشت تامین اجتماعی را به "استفتاء" رهبر موکول کند؟ حالا اگر "رهبر" موضعی مخالف نظر محبوب گرفت، او با آن چه خواهد کرد؟ آیا جرات می کند آنها نپذیرد؟ شکایت از دولت دست نشانده و گوش بفرمان خامنه‌ای مصداق بردن شکایت بره نزد سرگله گرگان را دارد و نتیجه اش هم از پیش روشن است.

سر منشا همه فلاکتها و عقب ماندگی ها و بحرانهای کشور و روزگار تیره و تار امروزه مردم این سرزمین خصوصا زحمتکشان کسی به غیر از "رهبر" و حکومت مبتنی بر رهبری نیست. و کیست که نداند امثال محبوب در ساختن این مستبد ستمگر و ویرانگر و نشانندن وی بر فراز قانون چه نقش غیر قابل انکاری داشته‌اند.

اینکه دولت رئیسی و کلا حکومت موسوم به یکدست محافظه کاران افراطی بعد از رئیس جمهور کردن رئیسی تلاشهای خود را برای بی حقوق سازی کامل نیروی کار دو چندان کرده‌اند، جای تردید نیست. آنان نه تنها می خواهند ریشه هر قانونی را که اندکی جنبه حمایتی داشته باشد بر کنند، بلکه مصمم می نمایند که ریشه هر نوع تشکل ولو تشکلهای وابسته را نیز از جا در بیاورند. آنان می خواهند هر نوع مانعی را که بر سر راه شان وجود دارد از سر راه بردارند که البته خیال باطلی است که دارند.

تشکلهای وابسته و فاقد پستیانی مردمی با نشان دادن سرسپردگی بیشتر به سرکردگان اصلی حکومت می خواهند بقای انگلی خود را حفظ کنند و بهمین خاطر است که زیر لوای حمایت از قانون ولی در واقع برای حفظ "روال" و موقعیت خود به خامنه‌ای و مراجع دخیل می بندند.

کارگران و بازنشستگان اما راه مقابله با سیاستهای ضد کارگری رژیم را در تظاهرات خیابانی و متشکل کردن مستقلانه خود می بینند و نه تنها از این طریق از قوانین حمایتی و حق و حقوق شان دفاع می کنند، بلکه علیه کسانی که رهبری اقدامات ضد کارگری را به عهده دارند نیز مبارزه می کنند. همین نوع مبارزه است که مانع اجرای برنامه های ضد کارگری رژیم خواهد شد.

ایجاد کار برای بیکاران وظیفه دولت است!

دولت باید به همه بیکاران حقوق بیکاری پرداخت کند!

گذر و نظری بر رویدادهای کارگری هفته

جنگ کارگری

بدعت دولت در دورزدن شورای عالی کار و قانون کار در خصوص افزایش دستمزد با موج گسترده ای از اعتراضات کارگران و همچنین کارکنان دولت و بازنشستگان تابع تامین اجتماعی روبرو شده است. اعتراضات به قدری گسترده است که همه دست اندرکاران اقدام خلاف قانون دولت و مجلس را به تقلا انداخته است و هر یک به نحوی از انحا تلاش می کنند کار خلاف و توجیح نشدنی خود را توجیح نمایند. توجیحات آنان اما به خشم و اعتراض بیشتر همه کسانی منجر شده و می شود که سفره های شان در اثر اقدام دولت و مجلس بر خلاف وعده هایی که به آنان داده بودند بجای بزرگتر شدن کوچکتر شده است.

تظاهرات بازنشستگان مهمترین رویداد کارگری هفته

اعتراضات بازنشستگان تامین اجتماعی در مخالفت به مصوبه افزایش ۱۰ درصدی دستمزد دولت در بیش از ۲۰ شهر و طی ۴ روز مهمترین رویداد کارگری هفته بود که بازتاب وسیعی در جامعه پیدا کرد. دولت به دنبال اعتراضات گسترده بازنشستگان برای افزایش دستمزد و هم سان سازی سر انجام در اثر اعتراضات پیوسته بازنشستگان مجبور به نیم گام عقب نشینی از موضع سرسختانه گذشته خود شد و به افزایش ۵۷،۴ درصد به حقوق بازنشستگان حداقل بگیر تن در داد. اما هنوز حاضر به افزایش حقوق بازنشستگان غیر حداقل بگیر به مقدار ۳۸ درصد به اضافه ۵۱۵ هزار تومان که در شورای عالی کار به تصویب رسیده نشده است.

تاثیر منفی و مخرب دیگر افزایش ۱۰ درصد مد نظر دولت روی حقوق بازنشستگی کسانی است که امسال بازنشسته می شوند.

بدعت دولت در دورزدن شورای عالی کار و قانون کار در خصوص افزایش دستمزد با موج گسترده ای از اعتراضات کارگران و همچنین کارکنان دولت و بازنشستگان تابع تامین اجتماعی روبرو شده است. اعتراضات به قدری گسترده است که همه دست اندرکاران اقدام خلاف قانون دولت و مجلس را به تقلا انداخته است و

هر یک به نحوی از انجا تلاش می کنند کار خلاف و توجیح نشدنی خود را توجیح نمایند. توجیحات آنان اما به خشم و اعتراض بیشتر همه کسانی منجر شده و می شود که سفره های شان در اثر اقدام دولت و مجلس بر خلاف وعده هایی که به آنان داده بودند بجای بزرگتر شدن کوچکتر شده است.

تظاهرات ۴ روزه بازنشستگان در این هفته و شعارهایی که در آن مطرح شد گوشه ای از خشم و اعتراض زحمتکشان نسبت به سیاست مزدی راستگرایان مسلط بر دولت و مجلس را بازتاب می دهد. در تهران و رشت تظاهرات بازنشستگان مورد یورش نیروهای ویژه سرکوب قرار گرفت و ده ها تن از بازنشستگان مجروح و بازداشت شدند.

روز یکشنبه هفته آینده تظاهرات دیگری در اعتراض به افزایش ۱۰ درصدی دستمزد و حقوق های بازنشستگی قرار است برگزار شود.

اعتراض آتش نشانان تبریز به افزایش ۱۰ درصدی دستمزد

دیروز تظاهرات بیسابقه بازنشستگان در تبریز علیه افزایش دستمزد ۱۰ درصدی و بازنشستگان در بیش از ۲۰ شهر را شاهد بودیم، امروز تجمع اعتراضی آتش نشانان را. اعتراضات علیه دستمزدهای زیر خط فقر سراسری می شود!

فراخوان معلمان به اعتراض در روز پنج شنبه ۲۶ خرداد

شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران

دولتیان و مجلس نشینان!

ما همچون گذشته، تنها به اعلام خواسته مان اکتفا نمی کنیم و این مطالبات را با جدیت، اتحاد و هوشیاری پیگیری خواهیم کرد زیرا که آموزش و پرورش کشور، در تمامی ادوار در اولویت شما نبوده و نیست. یقین داریم که در باورتان تا زمانیکه جوانترین معلمان شاغل بازنشسته شوند، رتبه بندی را اجرا نخواهید کرد. بنابراین مطالبه گری خود را همچنان و با گامهایی استوارتر ادامه دهیم

چرامعلمانی که تمام تلاششان آبادانی، رفاه، سلامت، شادابی، خردورزی و کرامت برای تمام مردم ایران است را با اتهامات واهی بازداشت میکنند؟

چه کسانی امنیت ملی و آسایش جامعه را به خطر می اندازند؟ معلمان تلاشگر و کنشگران شریف؟ یا غارتگران اموال مردم؟

اسماعیل_عبدی رسول_یداقی محمد_فلاحی مژگان_باقری سکندر_لطفی مسعود_نیکخواه
شعبان_محمدی جعفر_ابراهیمی محمد_حبیبی اصغر_امیرزادگان محمد_عالیشوندی
محمدعلی_زحمتکش هاشم_خواستار عبدالرزاق_امیری حمید_عباسی غلامرضا_غلامی_کندازی
ایرج_رهنما جبار_دوستی مهدی_فتحی

بهترین معلمان ایران زمین هستند نمیتوان اندیشه را زندانی کرد

وعده ما:

۲۶ خرداد ۱۴۰۱ پنجشنبه

ساعت ۱۰ صبح

تهران، مقابل: مجلس

مراکز استان ها: مقابل ادارات کل

شهرستان ها مقابل: ادارات آموزش و پرورش شهرستان

همه می‌آییم

تداوم و تشدید بازداشت فعالین سندیکایی

پیگرد و بازداشت فعالین سندیکایی کارگران و معلمان در این هفته ادامه و افزایش پیدا کرد. همچنین خبرهای رسیده از داخل زندانها نمایانگر تشدید فشار به فعالین در بند برای گرفتن ندامت نامه و اعتراف به اعمال ناکرده است. وضعیت سلامتی رضا شهابی و حسن سعیدی مخاطره آمیز است. چند فعال صنفی عضو شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان در این هفته بازداشت شدند و اعتصاب غذایی سخنگوی شورای هماهنگی اسکندر لطفی به همراه عده دیگری از معلمان همچنان ادامه دارد. با این همه به رغم تشدید فشارها و محدودیت شدید برای تماس زندانیان با خانواده های شان روحیه زندانیان مبارز خوب و بازجوها موفق به وادار کردن زندانیان به اعترافات اجباری نشده‌اند.

گزارش کانال تلگرامی شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان را ببینید:

در ملاقات کابینی که روز پنجشنبه ۱۹ خرداد سمانه عابدینی همسر جعفر ابراهیمی بازرس شورای هماهنگی با او داشته شرایط جسمی و روحی این معلم زندانی را بسیار خوب اعلام نموده است.

شایان ذکر است جعفر ابراهیمی کماکان در بند ۲۰۹ زندان اوین و در اتاق های چند نفره زندانی است. رسول بدافی مسعود نیکخواه شعبان محمدی دیگر معلمان زندانی ۲۰۹ هنوز جدا از هم به سر می‌برند. همچنین در توییتی که از صالح نیکبخت وکیل اسکندر لطفی سخنگوی شورای هماهنگی منتشر شده، از انتقال او علی رغم اعتصاب غذا به مکانی نامعلوم خبر داده است.

تجمع اعتراضی کارگران شهرداری شوش

کارگران شهرداری شوش از روز ۱۶ خرداد در اعتراض به پرداخت نکردن مطالبات مزدی شان و خلف وعده‌های پیاپی مسئولین اعتصاب و خواستار پرداخت مطالبات پرداخت نشده خود شدند. اما مسئولین به جای پرداخت مطالبات کارگران یکی از کارگران فعال در اعتراضات آنان را از کار اخراج کرد.

خودکشی دو کارگر دیگر در پتروشیمی فارابی

دو کارگر پتروشیمی فارابی ماهشهر در ۱۷ خرداد به دلیل اخراج از کار اقدام به خودکشی کردند. خوشبختانه هر دو کارگر در اثر اقدام به موقع همکاران شان از مرگ نجات یافته و به بیمارستان منتقل شدند.

در کمتر از یک ماه به گزارش رسانه ها حداقل پنج کارگر اقدام به خودکشی کرده‌اند که سه نفر آنان کشته شده‌اند. این خودکشی ها حاکی از استیصال بخشی از نیروی کار در اثر فشار معیشتی و شغلی حکومت و کارفرمایان و همچنین بیان کننده وضعیت انفجاری جامعه و ناامیدی از بهبود شرایط است.

انان به بهای جان

چیزی شیرین تر از جان بعید است برای انسان وجود داشته باشد. اما در روزگار ما ارزش نان ظاهرا از جان روز به روز بیشتر می شود و کم نیستند انسانهایی که بهای نان را با جانشان می پردازند. آنهم جان دادنی به شکل وحشتناک. کولبران در کردستان و بلوچستان که هر از چند گاهی خبر کشته شدن آنان را میشنویم و می خوانیم برآستی جز مردمی هستند که بهای نان را با جانهای عزیزشان می دهند. متأسفانه در این اواخر تعدادشان نیز مرتب بیشتر می شود و تلختر و غمناکتر اینکه جامعه هم به آن عادت کرده است. عادت زشت و بدفرجام

خبرها حاکی از کشته شدن دو کولبر و مجروح شدن دوتن دیگر در اثر شلیک گارد مرزی در روزهای ۱۷ و ۱۸ خرداد در منطقه مرزی مریوان است. گویی گارد مرزی بیشتر از آنکه دشمن بکشد، کولبر نان آور می کشد!

از استاد دانشگاه تا کارگر همه از دستمزد و حقوق شان ناراضی و معترض هستند

روز ۱۷ خرداد ۵۰۰ استاد دانشگاه آزاد اسلامی، با برپایی تجمعی مقابل ساختمان مرکزی دانشگاه نسبت به حقوق شان اعتراض و خواهان همسان سازی آن با استادان شاغل در وزارت در سایر دانشگاه ها شدند. اعتراض استادان برای افزایش حقوق به ندرت اتفاق می افتد. ولی حالا تورم و گرانی چنان امان همه را بریده، که کاری به غیر از اعتراض برای کارکنان و کارگران هیچ رشته شغلی باقی نگذاشته است.

اعتراض آتش نشانان و تاسیسات شهرداری یاسوج

کارکنان و کارگران آتش نشانی، تاسیسات و ماشین آلات شاغل در شهرداری یاسوج در ۱۸ خرداد با برگزاری تجمع اعتراضی خواستار پرداخت مطالبات مزدی پرداخت نشده خود شدند. کارگران که مقابل استانداری کهگیلویه و بویر احمد تجمع کرده بودند، نسبت به پرداخت نکردن دستمزد و حق بیمه، لباس کار و نداشتن امنیت شغلی معترض هستند. به گفته کارگران پرداخت نکردن حق بیمه برایشان مشکلات درمانی ایجاد کرده و هر وقت که اعتراض و شکایت می کنند تهدید به اخراج می شوند. خواسته های دیگر کارگران پرداخت حق اضافه کاری و مزایای دیگر مزدی است. حقوق عده ای از کارگران از دی ماه سال گذشته و عده دیگری از اسفند تا کنون حقوق خود را نگرفته اند

رانندگان اعتصاب کردند، کارگران حمایت کردند

رانندگان سرویس در گروه ملی صنعتی فولاد ایران نزدیک به دو هفته است که به دلیل نارضایتی از میزان پرداخت شرکت در اعتصاب می برند. در اثر اعتصاب رانندگان سرویس حمل و نقل نیروی انسانی متوقف شده و کارگران به زحمت افتاده اند، با این وجود کارگران از اعتصاب و خواسته های رانندگان حمایت می کنند.

تعطیلی صنایع فولاد به دلیل کمبود برق

شرکت های برق منطقه ای طی بخشنامه ای به کارخانجات فولاد اطلاع دادند که به دلیل کمبود برق، این کارخانجات به مدت سه ماه تعطیل خواهند شد. در بخشنامه صادره تصریح شده است که این امر خصوصا برای بخش خصوصی حتمی است.

این خبر توسط دبیر انجمن تولید کنندگان فولاد نیز هم تائید و هم با اعتراض مواجه شده است. در خبر و واکنش دبیر انجمن فولاد اشاره ای به وضعیت کارگران در مدت تعطیلی اجباری نشده است. فولاد یکی از اقلام صادراتی ارز آور کشور است که در ماه های اخیر و بعد از جنگ اوکراین صادرات آن به دلیل ناتوانی در رقابت با فولاد روسیه بخشی از بازار خود را از دست داده است.

از مبارزه کارگران و مزد و حقوق بگیران برای ایجاد سندیکا و تشکلهای مستقل کارگری حمایت کنیم!

از مبارزات کارگران و مزد بگیران علیه قراردادهای موقت و پیمانی حمایت کنیم!

از فراخوان به تظاهرات در دهم ژوئن در ژنو پشتیبانی کنیم!
۶ اتحادیه کارگری از فرانسه و سوئیس برای اعتراض به زندانی کردن فعالین سندیکایی دعوت به تظاهرات کرده‌اند.

چهارشنبه، ۸ ژوئن ۲۰۲۲ - 23:47

هیئت سیاسی - اجرایی حزب چپ ایران (فدائیان خلق) از فراخوان شش سندیکای فرانسوی و سوئیسی استقبال می‌کند و بر همبستگی و حمایت آنان از حقوق سندیکایی کارگران ایران ارج می‌گذارد. ما از تلاش‌های برادرانه و انترناسیونالیستی برای آزادی فعالین سندیکایی زندانی سیاس‌گذاری کرده، از کارگران، معلمان و سایر هموطنان آزاده و عدالتخواه دعوت می‌کنیم در هر جا که هستند و به هر شکل که می‌توانند از این فراخوان و اهداف آن حمایت کنند

هیئت سیاسی - اجرایی حزب چپ ایران (فدائیان خلق):

در پی تشدید سرکوب تشکلهای مستقل معلمان و کارگران و پرونده‌سازی علیه رهبران و فعالان اصلی سندیکایی و صنفی توسط نهادهای حکومتی و بازداشت ده‌ها تن از آنان در آستانه‌ی برگزاری اجلاس سالانه‌ی سازمان بین‌المللی کار، چهار سازمان سندیکایی سراسری فرانسوی به همراه دو اتحادیه‌ی کارگری سوئیسی طی فراخوانی به پیگرد و زندانی کردن آنان توسط جمهوری اسلامی اعتراض کرده‌اند. این ۶ سازمان سندیکایی که

نمایندگان‌شان در اجلاس سالانه‌ی سازمان بین‌المللی کار حضور دارند، قصد دارند در ساعت ۱۲ ظهر ۱۰ ژوئن تظاهرات ایستاده‌ای را در مقابل مقر سازمان ملل برگزار کنند

کنفدراسیون کار فرانسه (ث ژ ت)، اتحادیه اتحادیه‌های فرانسه (اف اس یو)، اتحادیه کارگری همبستگی (سولیداریتس)، (اتحادیه ملی) اتحادیه‌های کارگری خودمختار (یو ان اس آ)، سندیکای ژنو سوئیس (س گ ا اس) و سندیکای خدمات عمومی ژنو سوئیس (اس اس پ) در فراخوان خود از عموم دعوت کرده‌اند که در تظاهرات ایستاده‌ی آنان شرکت کنند

همان‌طور که به درستی در فراخوان ۶ اتحادیه کارگری آمده است، جمهوری اسلامی با این‌که عضو سازمان بین‌المللی کار است و همه ساله هیئت دست‌چین شده‌ی را برای شرکت در اجلاس سالانه‌ی آن به ژنو اعزام می‌کند، از اجرای مقابله‌نامه‌ها و کنوانسیون‌های این سازمان از جمله مقابله‌نامه‌ی ۹۸ و ۸۷ که مربوط به حق تشکل و انعقاد قراردادهاست دسته‌جمعی است، طفره می‌رود

جمهوری اسلامی حتی میثاق‌هایی را که امضا کرده، از جمله میثاق بین‌المللی حافظ حق تشکیل اتحادیه‌های کارگری، پیوستن به اتحادیه‌های کارگری و ملاقات با اتحادیه‌های کشورهای دیگر را، رعایت نمی‌کند. بازداشت چهار تن از رهبران شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان و شرکت واحد به خاطر ملاقات با دو سندیکالیست فرانسوی عضو یکی از اتحادیه‌های معلمان و جعل اتهام جاسوسی برای آنان، نمونه‌ای از نقض آشکار میثاق‌هایی است که دولت ایران نیز آن‌ها را امضا نموده و ملزم به رعایت آن‌هاست

هیئت سیاسی - اجرایی حزب چپ ایران (فدائیان خلق) از فراخوان شش سندیکای فرانسوی و سوئیزی استقبال می‌کند و بر همبستگی و حمایت آنان از حقوق سندیکایی کارگران ایران ارج می‌گذارد. ما از تلاش‌های برادرانه و انترناسیونالیستی برای آزادی فعالین سندیکایی زندانی سپاسگزاری کرده، از کارگران، معلمان و سایر هموطنان آزاده و عدالتخواه دعوت می‌کنیم در هر جا که هستند و به هر شکل که می‌توانند از این فراخوان و اهداف آن حمایت کنند. ما همچنین پرونده سازی و به زندان انداختن رهبران و فعالین تشکل‌های مستقل کارگران و معلمان، پایمال کردن حقوق سندیکایی و شهروندی آنان را بار دیگر محکوم می‌کنیم

**زنده باد همبستگی بین المللی کارگران و مزد و حقوق‌بگیران
مستحکم باد همبستگی و همکاری تشکل‌های سندیکایی ایران با اتحادیه‌های
کارگری جهان**

هیئت - سیاسی اجرایی حزب چپ ایران (فدائیان خلق)
۱۸ خرداد ۱۴۰۱ - ۸ ژوئن ۲۰۲۲

همه با هم برای آزادی کارگران، معلمان و کلیه زندانیان مدنی و سیاسی مبارزه کنیم!

از مبارزه معلمان برای آزادی فعالین صنفی معلمان از زندان حمایت کنیم!

رضا شهابی در اعتراض به فشار نیروهای سرکوبگر برای اعتراف گیری اجباری تصمیم به اعتصاب غذا از روز ۲۳ خرداد گرفته است

تصویری از اعتراض سراسری بازنشستگان در ۲۳ خرداد در ده‌ها شهر

***برای تماس با نشریه "جنگ کارگری" می توانید با آدرس زیر تماس بگیرید:**

sabosob@gmail.com

***"جنگ کارگری" نشریه گروه کارگری حزب چپ ایران (فدائیان خلق) را می توانید در آدرس زیر ببینید:**

<https://bepish.org/taxonomy/term/457>